

ახალი ამბები

მანზრისა ცესლო ჩენს ქალაქში. მუშენი ღმირი იოჯულ განჩა ცესლო დ ერთო დღეს, ორშაბათ დღით.

ამოდენა ქალაქში რომ თეში ცხოველ ვანჩეს ცესლო ვასკარევილი არა არის-სა. მასკარევილი ის არის, რომ ეს დღოა ცელი სულ ერთსა-დამევე ლავს ციტებოთა აჩებენისა ხილი დ მირხევის შერბოა დ არა შორდება; ამ უკანანერლი წელიწადნახევრის ვანჩელობანში სწორეთა ეს მეოთხე გჯრ ჩნდება აქ მან გჯნო, ხან მარქნივი მალაზიგენი ცესლო.

წებელი, როგორც ამბობენ, ამოცინის ქაღალდის მადიანად დიწვერა ცესლო დ ორი სხვა მადიანად დიწვერა. ამ ამოციანის მადიანა ამას წინათუკ დიწვერა დ რადან სახლევედო სახეგადიანობა ჰქონია შეგინილი, ამბობენ, სამი ათასი თუმანი ატარასანს. ფული მიიღოთა. ახლაც უფევეთია, ახლაც მან იტენბოდა დ მასმადამე ზარღის არაფერის ნახავს... მუშენი დ დღეს შეგინიანდ გვიგინეთ ჩენ მბოროტი შეგინაწა დ გვიგინობა ცესლო მდისთა დ ამბოვამე ვანჩელობა ქალაქში ცესლო...

საქვასის სამეურნეო საზოგადოების ფუნქციონს უკანანერლი წიგნი (№ 11 დ 12) დამბეულია, ამ საზოგადოებას კრების ვანჩელობებოა, რომ ქართული, რუსული, სომხურის დ თათრული ენებზე დამბეულს წესდება ქსეტიყის ზიანისგან მზღველის მოსკოვის საზოგადოებისა დ შუქიან დარბაზის ეს ბროშურა სოფლის მდებარეობას დ შოქიანობის მასწავლებლებს.

ჩენ შეგიტყენ, რომ ქართულ ტრავასა დ თეატრალურ ამბავობასა შუა თითქმის სრული თან-

ხმობა ჩამოვარდო. ამხანაგობას შეუდგენია ახალი წესები, დაუსწრია ახალი კონტრაქტი დ თითქმის ყველა მოთამაშეები თანხმას აჩიარა, რომ ამ კონტრაქტზე ხელი მარწეონოა.

ამ პარსიკებს 14 ამ თვის, იწებოა ზაფხულის სესიონი პირველი წარბოდენა, წარბოდენენ ბატ, იე, მამან-ლისკანდ ფრანტუხლოდენ ახლო ვანბოკუხლოდენ ორი მოქმედებანი კარდელის ადღეო კატეს დ ამას გამოდ ვანიგორებენ თ. შ. მისიონის ატენუს მ. ამაშითი.

მთლიონის ვანცხადებში დამბეულია მოკლე ანგარიში სომხის ტეატრალურ კომპეტისა, რომ დიდაც მეტყუბოდენა, რომ მარტის პირველდამენ აქურთსომხურ ტრავასა 30 წარბოდენა ვანჩელობენ; ამ 30 წარბოდენაში პირველი თხუთმეტი წარბოდენიანდ შექალაქიან 9,000 მანეთიანდ დ შემდეგ თხუთმეტი წარბოდენიანდ თი სხლოდ 5,000 მანეთი. სწავლა ჩიხეთი თითო წარბოდენიანდ 482 მან. შექალაქილი ყოფილა.

ბარბანისის (ბა-მუნის) სამეც და ჩანენ ბარბანისის ოცნება

(წილით რუსულკრთის *)

(შედეგ)

როდესაც დავიგოთ ადგილები, მუშენი პირბოლამებენ მუთიანში უნდა წამოსულიყო, სადაც უნდა დავიგოთ სა პირობა. როგორც შეგვეტყ, ის იქიდან ამო წამოიღეთ, რომდესლ შეგებდა მტარეობების სიღარიბის დ გამოუტყულობას სადაც ძლიანად დიდილა შეგინოა მათი, მისა სასახლეობოდა მოქალაქეებს; მარტამ უფუ-

დლოკვა № 53.

ლობასგამო იტყუბოდენ იყო დროებით დეტატირება იტყურობა. მუთიანში მოუტუნ პირვეტი პირობასა, რომდესლ ცხოვრობ აქ ეტყენიკა. ამას შემდეგ აღიბა ჩემში სურნა, ჩავსდგომოდი მათ ეტყენიკა დ ვანგეო მანდლოდა, თუ რადგან პირბოლანდ უნდა მტაროდ საქენ.

როდესაც ჩემს პირობებზე არ დთანხმდა, ესთხობე მისი სინდისისა-დგინავა დეპარტამენტი პირობა. 30 სექტემბრის 1879 წ. დაწერილა პირობა, სწორეთ მისი პატიონების საკადრისი, რომდესლაც არის გამოყვანილი ჩემი დიდი სარგებლობა, თუ ამ სქემეს მალა სასარგებლო დავაპოლიცებდი. ეს იყო მშობლოდ ჩემს თვალის ასახედა, რომ ატყუბოდენი დ დეტატირებოდენ ოცნეს მტარეობის ნების იყო, რომ მიხეტი თითქმის თვლი ახვეუდნი დავყოლდენ ნებას; როდესაც ამბებს მოახებენდა კაბოტოლისკი ვანტეტი, მანში იმევე პირობის ძალით დ მტარეობის მუხარეობა ჩემი უმელოა ჩემი მოზარებისა დ მამებლების შეპატრონების ხელში ჩავება. ძელია ამ პირობის პუნქტენი რომ ჩემს ტყვედება აზრმა ვამარა თავში; თუ ბარბანი მტარეობდოდა, მათილა როგინი დ სინდისანი ციკოა, როდესაც ამ პირობას ვატყებ, აღარ იტყებოდა თანხმას მტარეობას; მარტამ, მისა სუბდეფორა, როცა ჩამბობანდ დ ვანგეო ცელი მხა მისი ვინაობისა, ე. ი. რომ მის იყო მსოკეობა ვანჩელობის კონსულით (არ ვიცი თი კომელი ნაქიოს) ცელ წელითანი; თუმცა დღეს რაი მლოირის ზარაღშია, მარტამ მანრე დიდი შეტლების ციკოა დ ყველას ვანდენიერებას პირდებოდა. მან ვამახანავა ბატ. ლენჩეკი, რომდესლ ვანდოდა დიდი მესველედო დ რომლის ჩიხეთი შეგვეტყ იურის-კონსულითა აივინა ბატ. სერაქტოკისკი.

როგორც შემოა ნათქვამია, მტარეობის დაწერილი პირობა წარბოდენი

მტარეობდეს, ჩამოდენი დღე მტარეობა დ ვანცხადებ დ ასანხრელო მისი შინაზრასა, ჩემს ციხეზულ—თანხმას არის თუ არა ამ პირობას, მან მოპასუხება, რომ ის სრული თანხმას არის დ აძღვეს ყველა ამ სქემის ვანცხადებოდა სულგასა მტარეობას. შემდეგ ციხეზულ პირობებზელი მოუწერია, 20 ნოემბრისაში მოწერია ხელი.

ჩასაკვირველია, რომ მიხედნ ხელის მოწერამდ დამბეული მტარეობის მიტყუბოდენის ციხეზობა დ ციხეზობენი შორის დიდი თანხმობაა, ამიტომ, უნდა ვამოკლებოთ რომ ჩემი მიზანი ის აღარ იყო, მათიგენ ჩემებში რამე აზრად შეგვეინებოდა მტარეობის დაწერილობების, არ ვანცხადებოდეს ბულოკენ დ არ დეტატირებოთ თიგინ მანრეული.

ვიდენიანდ ვთლი ჩემს თავს, რომ თითქმის ჩემი მიზანი სსსრულში მოცუვანა, თუმცა ბევრი ხელის შეშეშობების ჩამოტყუბოდენი, რადან მათ ციხეზობა, რომ ჩემს სიხევე დრომისა, მოსანებებდა თითქო ვანტეობენი მლოირების შეტების დ რასაც მათ ვეუბნებოდა, არ სჯერდებოდა. მართ მტარეობდოდა ორი კარგებოდა, დიდაც თუ მთელიონსაკენ, თუ შოქიანობა თუ მათეშიც დ აწრეკლებოდა მხას, ეთიამ მე სექმის მოწყობისათვის 60,000 მანეთს მადელოდა დ ამით უნდაოდ ქვეყნის ელადანა მის სიმდიდრეობა დ სოხეზენი.

მშობლოგორც დავწერუნდი, თორემ ჩოგორც მკველითი მტარეობის სასულითა სახლის მატერისა გამოტყუბოდენის ფულითანი დამბოდენ დ ბულოკენებზე ხალხს, არ მოსკეოდებანი ძლიანდ ვანტეობოდა მას ბატ, მლოდენი ლენჩეკისკი. ამ ნაირის ხემების ვანტეობების დ ამ ციკოა ვანტეობების ფულითანი ჩემებით ციხეზობა ჩარტუბებენ, მხევილ-მხევილ მტარეობების მარტარეობისა, გამოართმებდენ რამე პირობას რომდესლ მკველდენ ციხე-

გროსი ნუ დამტარებ, აქნა დღესში მშვეილის დ პატარა ნაირს ვანხლებომა. მადიანოა ყელი ისეთი ნაიათი, თითქო ქურბობაზე დავტყებოთ დ ეხევეთიანს. მუშენი პირბო, მასკარევილი შეგეცი, მოიღუნე ოთხთა წელიში დ ბელეუ საკოტელოდ წამოტარებინა. შეგეციკოა სასული მუშარაჩეული დ ამქათა შეგინიხლა ეს იმისი მიწურთი, თითქმის ძალიერი ლაქეტი თიგინი მტარეს აღმართან.

დამბეულია ამ ციკოს მოქმედებანი.

დმეორთა, ვამბობენ ჩემს ვანცხადებში, სადაცმენ იმდებოდენ ციკო თავს; ორი შორის გფლისტანს ხელს-ფენს ძალიერი გილანტანს. მუნება კიდრ ვინაობისა ეს სახლევი საქელოთა, ვინაობისა ეს ციკოს, რომდესლ ვეხეხეს ულანტატეს, მარტამ მანრე ციკოვ თიგინის არ იშობს, ახვადენს მოწერ მოპირბოლებს ზღელის წინ. რომლიც სადავად ვამოკლებ ნანქეცებს, რა-

გორც წესები, ძანდესლო ძალით მოქალაქეობში მანრე ვანხეფრალს.

შეხედამ, ციკო პრეე დ მარტარეკინია, ვანტეობა ვლდეს რომ მიხედნა, ვანტეობენი ვანტეობებს; მადიან უხებოთა, ყეთილი ციკოს წინ ი დროკობა, მის ციკოს წინ, რომდესლ თითიან ზღის, უფლის დ მატარონობს, რომდესლ უმისიან ერთ დღეს ვერ ვანხლებ, დ მუშეიტი სულს ვანხებენ. რას მიჰყავს ამ თავის ლეს-ციკობებში დამბართ. იყო დავსურბოლი ეს ჩემნი ციკობება, რომ აუსლანტავთ არა ცხადებს რა...

შეი ფიქრებით მოკული მივადეკი სოფელს. მდარა ვანტეენ სოკიეც რომდესლ ვეხეხეს უხანგებში შეგეობინება.

ძანდ ქვეა ამ ყინვან, თუ ბოლსუნი ამ მტარეობის ჩემს ანოლი-მომხმასს ათი ჩემნი საქმე... მსე-ლი დენოა ციკოს ი ჩემსა ნათქვამისა, მე შენ მოპახებნოა, რა როგორც

პირტი, სუ თიგინს წყევზე ციკოვან... ძან შეგინაზმოდენ დ ისე ჩაელო სახლობ, რა ფრინველი!

ჩამოტყუბოთ ნათქვამისა, მოგვეხებნათ, ჩემნი ციკოს საშაბორო საღელში ვანხლამ ბოკელი. მარედ ვან მანდ რომ ბოკელი უნდა რამდენი თოჯივოდენ. მლოდენი თიგინი დ ვიარეთი დეკუხელი რადეხნელი დარეყენამ. მარედეთი თვლი ვეკანდა დ ათასგან დავსიგით თიგე კომისა. შეველით ბოკელი, სადაც უფენიხნდა იგია. საწათყებენი იგია იყენენ დეკომილები. შოთი, რომდესლ ჩემნი ციკოს საწათყებენი უფისი, არის საწათყებენი ბოკელი დ ის სინდისა, რამაც ვანტეობა მლოდენი მონბს პირი ნების ვანცხადებოდა; შორე ვანხლავთ ვანჯარა მის ადგომისა სადაც საწათყებენი პატარონების-თიგინ. მუშარა მისი ვანტეობული მუშეუხალი ბეტებოდა, სადაცმენ ხან მუშეუხალე ადგილი ნანტარეკელი ან-თობდა ამ უფენა სინტეფის.

მატების შეტების დროს შეგინობის საწარწელოდამ რღოფენი სასუქებისა დ სისინი, რომის მხანგებისა—მადეკინა, შეგვედ ჩანებენ. ამ სიხევეთს არღვედა ციხეზობა დ დლოცელი კოკარეკინასა.

მუნებოდა სამი საათი ნანტეოდენიას. ამ ყველგორც მისი მსეუბოდა; ციკო არცა სწნდა. ადგესამ დ მე ვიარე-ბარბოტე ბუქის სინათლე დ იცეო ცესლოს.

ნლო, ქი რა დამბარბანა, შეგინო, ნუ ვანტეობენ. მ შენ დღესა, რატომ მშობლა ვერ ვატევი.

მე სახლად დავრჩი ამ მუნებოდა დ უკან შევედ. მდებოდაც ვანცხადებოდა თიგინას.

მო, დღე მართა, როგორც ციხეზობა? სიბონა, ჩემი ნათქვამისა, სად არის მე მდებოდა ვანტეობენ. ამ შენ ვი ვანტეობდის მართის თვლები. მა, რიგან არის... მე ჩემი სინო მუგინა. მათი, ვენაქე, ერთი ციკოა ავსანთი.

ასად ვაჭრებს და C-0 და მაშინ რა-საკვირვებელია, აქ ხერხებილი პირე-ბი იჩენებოდნენ დღადი დაკმაყო-ვლბერებლინი. მაგრამ, დღის მადლიანი, ამ პირეების ორნი უნაყოფიო ხაუ-რათ.

ითიქმის ამ წინადადეგ მოკლებლ-და სახერხეში ძვირბანი, მაგრამ ერეკ-ლე ვასკაში მისმა თამაშმა... მის დროს მივიღე ბარათი, რომლის სახელიც წინააღმდეგ აქ მოვიყვანე მეტრა, მხოლოდ უსაქიროვს ადგას მოვახსენებთ:

„მხოლოდ იქნა შე მოთხრის თვენი, ე. ი. მდებნის მადიებლებს მათუ-რას და რაგან საიარლი და შერეც იმისა და ხალხის შორის შუამავლო-ბა, რომელსაც დამაბედა, რომ ხალხს იბატვიებს შერეცდობის საშეილი-შეილი შეკლისისაგან... შენ მევე-ლები სწორეთ იმ გვიან კაიდა, რომ-მელი ულოცებთ პატრონივენი გულსაც რჩევს ციხეებში და ამ ორის თათბირის პირისკენ ემარჩილება საქ-მობაში.

„მიამებს, რამოდენიმე ნაჭერი მიწა ღარი ამწვირება და გლებიდან ეო-დაც უსინარი აენტრებს ნაცლებმა კიდევ იყიდეს ნაჭერიც დასად ამ გვიან ჩაჩრები, თუმცა მესამე კო-დეც შექმნის უსინარი უსინარი სოფელს, რომ თათბირ უსინარი საყვალ პატრო-ნებს და ამით უსინარი ადგილი და მხარე-ვეთი გამოსაწვირებელი და ისარხედეც უსე მურების მათი მომავალი დაუწე-ვებია. იმედი მაქვს, სადაც შენ უსინ-ებისა, ამ შენი მხს მიწაზედა, დაი-კვ გამოვიყვანებთ მომების და მხ-მელისაგან საბოლოოდ ხელს არ და-რეკვირებ. პატრონივენი ამ ორნივე მხარეებში მათი თათბირის მოგებისა. ღვიფრებდი უსინარი ხელმძღვრე-ბისაში მაგიერად არ გახდებოდა.“

ბოროტე კაცო რომ ყოფილიყო, ამ წინაი ბარათის კარგის ამხანაგისაგან მოგების შეცდვა, არ შეგებოდა თა-ნახვად ამ ბარათის არ მოკვლეულ-ყოფა, მით უსინარს რომ, როგორც

ხეობსხენებელია, მეც ვიყავი მიმბე-და-რი, თუ როგორ უნდა მერეკვირ-და. წინააღმდეგ რამოდენიმე მადკარანეთა-განია, რომელიც მიჯერებდნენ და ჩემი მარხმუნებლები და გამაუტყდა-ვი საკმის ვარკობებს, ვაგვიფიხილენ არაფრის გულბობებს არ შეღვრდნენ ადგილებს, სანამ წაიღო და დეი-ნახავითი წამლები და საკმის მო-თავარი. ღვიფრის ცხელიანი მარჯვე-თაგან გარდა იმ პირებისა, რომელნიც იჩენება კოტა გეოკატეხობებს მამტე-რის ფლებმა ვაჭრებთან...
(შეკვეთი აწიკა)

წინააღმდეგობა

ბატ. რედაქტორო! შობირობლეთა ვთხოვთ, ადვილ მისცეთ ამ ჩემს წი-ხელს თქვენს პატივცემულს ვა-ჩეთში.

საუბედროთა ჩვენ, ქართველებს, სრულებით არ გვიყვარს ყველა საქ-მენი და თუ როდისღაც მოვიწინააღმდე-გებოდა კეთილის მარჯვებებს, საქმე-ის უგზო-უკულოთ მიგმართათ და ისე დაგაბოლოებთ, თითქმის სარე-ბელობის მოტანა კი არ, ერების მოტანა გეგონადეს მხედველობაში.

მეცოდნებო, რომ მეთაობის თა-ვიან-ანხარების სადღედ-მამულო-ბანკმა ისტერე პატრონისა და კეთი-ლის საქმე... დაგმარდა მეთაობის გუ-ბერნის მოსწავლე ემწავილებსა და ამისთვის დანიშნა რამოდენიმე ფული მათისა ყველასთვის, რომ მეთაობის ბანკს მხოლოდ ის ემწავილები ყე-ნად მხედველობაში, რომელნიც უსა-დგოდს სასწავლებლებში არიან, რომ-ელნიც ადვილ თუ გვიან დაბრუნდ-ებიან უსე შესწავლი ვანათლებით და კლდით, დაგმარებინან საზოგადო-ბებსა და მით გადხილან იმ ჩვეუ-რის დიგოს, რომელნიც ნებით იესე-რის წინაშე საზოგადოებისა ამ ფუ-ლის სარგებლობით. რომ არც კი გა-

მოუტეოთ ბანკის წყურებს ეს ახრი, მინაც ყველასთვის ცხადი იქნებოდა, რომ მხოლოდ ეს წინააღმდეგობა უნ-და ჰქონოდა ამ ფულის დანიშნებას და არა სხვა. ახლა მოგახსენებთ, რო-გორ მაღწვივა ამ მართალ პატრონისა-ს სურათებს თათის შიშისა.

არ ვიცი სხვა უნივერსიტეტის ქა-ლიტებს რამდენი წელიწადი წილი ფუ-ლი, არც ის ვიცი, როგორ გავუცხ-ეს ფული იმით და ამიტომ ვეჩაფერ-სი ვიცი ამ მხარე; მხოლოდ ის ვიცი, რომ პეტრებურებს წილით სა მ ა ს ი მ ა ნ ე თ ი ხ დ და რამდენს ვეცო-ნა საზოგადოებას, აი როგორ დაბარა-ვი ეს ფული და სასურველია ამ გვიან ხარჯვა საზოგადო ფულის თუ არა?

მასმის მანეთი ვაიყო ეტქმის კაცმა (გვაჩვენის ჩამოთვლის საქარე-ობა კი ვიცი); მასმადმი თითო კაცს 50 მანეთი ერეო. ამ ეტქმ კაცში მხოლოდ ორნი იმყოფებიან სასწავ-ლებლებში, დანარჩენი ოთხნი ვ-ლიტებიდან რომ სასწავლებლებში არ არიან და ამისანაშენ ზოგერე-თი, თუქცა არაერთი წელიწადი იმ-ყოფებიან პეტრებურებში, მაგალითად ერთი მადხინი სწორეთ ზეა წელიწადი რაც არაა მხს. მაგრამ სწავლებ-ე კი არა ვერკომენ. ექვად სანს, რომ დანიშნული ფულიცდებ მხოლოდ მე-სამედე რეგარ იმყოფებოდა, დანიშნე-ნი ორი მესამედე კი იმით, ვითისაც ეს ფული არც იყო და არც შეიძ-ლებდა რომ ყოფილიყო დანიშნული.

იქნება რიბმე სიკვამ, რომ ამ ქუ-ლით არ არის ჩათა, ვინც ღღეს არ არის სასწავლებლებში და არას აც-თობს, იმის შეუძლიან ხელ შევიდეს სასწავლებლებში და მით გახდეს ამ ფულის დროს... მარცხე და კეთილ-შემაჯობებო, რომ ისინიც შეიძ-ლებნენ სასწავლებლებში, რომელნიც ღღეს არცა სწავლობენ, მაგრამ აქ-დნ მხოლოდ ის დასწავა გამაღებს, რომ ფულიც იმით მხოლოდ შე-გდნენ ყველანით და არა ღღეს.

წუ თუ ვერ შევქლოთ იმით, ე-საკ მინდობილი ჰქონდა ამ ფულის დარიცხვა; ხერხიანი ვიხრელები-ნით თვალით ვაღი! მუ თითონ არ იცოდნენ და ერეკ შევქლოთ შევე-რათ სადამე—თუქცა ეს ძნელი და-სჯერება—ერე სწავლობს და მხო-ლოდ და მასმადმი ვინც ღღეს იყო ამ ფულისა წუ თუ ვერ შევქლოთ ვაგდებთ ეს ფული მაგალითად უნი-ვერსიტეტს მათარბობისთვის და ეო-სონათ; მთავრობას დაერეგ-ბინა ღღეს და ღღითი ქუთა-თელისთვის; ჩვენ წინააღმდეგ არც არც ვაგდებთ, რომ უფოვად ასე უნდა მოკვდებოდნენ; ის კი არ გავიქცა მხედველობაში, რომ დარიც-ხვა მიუცხეთ ვსამე; ჩვენ მხოლოდ ის გინდა ვთქვათ ამ მაგალითით, რომ ამ გზით თუ სხვით, რომელსაც ათე-ჩვენდენ ფულის დარიცხვებში, არ-ჩვენდენ; შევქლოთ საქმისთვის ღღე-სკული მინარეულებმა ნაცხეთ და მხო-ლოდ ფულის თავიდან მოშორება არ ვეჩაბთ ვაღდებებებს შესასრუ-ლებლად.

მისთვის კი არ შეგაუზებთ ამ წილისთვის, ბატ. რედაქტორო, რომ ვაგდებენ ვისიმე ვეწვივებოდა—რა სა-კმაოა ჩვენთვის ვისაც უნდა იყოს პატრონივენი—მხოლოდ იმისთვის ავი-დეთ კლამა, რომ შენდევნი, თუ მეთაობის ბანკი არ და სხვა საზოგა-დოების ისტერეებს მოსწავლე ემწა-ვილები შექმნებას, ის ფულიც წვე-რადღისათვის უგზო-უკულოთ არ და-იფარება და ისარგებლოდ მით მხო-ლოდ იმ ემწავილებში, რომელნიც ნაწილობრივ არიან, და არა იმით, ვისაც მარგებოთ-მარგებო მშობი-რეც საშაო სასუბოთი მინარე მხო-ლოდ საზოგადო ფულბით, რომელიც მათთვის არ იჩენებოდა დანიშნული.

— შეილი.

შეკვეთი № 28 თუქვარდას.

— ბი, ფეჯარას ახლად დღად, წუ სწავლები.

— ბი, ვინც ყველას მათას თავი, კამჩებს ქარი დაქვამს. იმ ჩემს თა-ვი, ასეთი ზაქი დაგვიღერებია, რომ ერთ შეიღათა იღრავ; რა ვიცი ვარს კი არა ეტყობა არა, მაგრამ გავხე-ხულხე იყოს ზადების დამიჩნება. შეი-ლოა, ჩემი მარჯვენი ვე არის... ბი კისიერი მოსტყვება და სან დასწავის ხელმძღვრე ღღეს ი ჩვენი პატრონი, პო და ისტერ... დასტყვეოთ ტექმი ჩემს სინათლს... შემსთხრე იყო... მიე-ლოცე ცეცხლი კამჩები დადობობილიყო თუ ვადასტყვეოთ და სან დასწავის საწინაღ ურებას და ზამთრში ცხად ქვეშ ცხელი. მთლიან, ღვიფრე მიუბ-რუნდ და მხოლოდ შემოსტყვის ზაგმეწი, შეილოა, ი საცერი და როდინი არ მოუტანებ, ჩვენებინათან? წაღლიც იყო მამხანაგისა; უთხარბ დღად შეწის, რომ მესობლებთან არა დაჩრებს რა; აბალო-წლის ღამე, მოგახსენებენ, ცუ-

დალი, რომ ავეჯელობა კარხე დარ-ჩესია ავიღამდელს დასწავი.

— ბი დავეტყვებ კაც სახლში ეე-ღარას დავეტყვებ თათის ადგილსა, დალუბია ბუცქამს.

— ბუცქაო, შეილო, ე ვილა ბან-დებ, მერხალი ხომ არ არის? შობის ხმს მოდაღლებით მართამ.

— ბი, ვე დღად, ჩვენი ღღესის შეილი.

— ბი, რა ვიცი, ი პალტო რა ავიყო იმზე მკაცრებენი.

მისინათა მკაცრი, ამთავალიტო-ჩა-მთავალიტოთა თავახიანად, მაგრამ გვერდზე ოაგი დაჭირა ბებრება—მართ-მად და თანაც სარეტყელში ზანდელი კახის წინა კოტა ჩამოხიშობა. ღვიფრ-კაცს ცალ ხელზე წინად ეკონსერვო და მეორეთი დასად მეჯერი იმისთვის განგებ კედელი და ღატანებულ ჰაჭურ, რომელსაც შანდის ადგილი ეჭირა, ნელ-ნელა ჩემგან დასაჯეღლიათ და დაუწყო წინდას ქვარა.—

საწინაღ სურნი დედა მოსტყე-შარდის, დასად ბუნახალი, ნებისა. მს ყველა ერთად შეგახსენო სცემდა რაცად დამთავობებ, გამახსრებულ-ბოლს. მათსა თუ სხვად კარების ვა-ღების დროს, თუ შევიყვარებდა სუფ-თა მკერი, დანარჩენ დროს კი ამო-ღინი საქარეობი წყარულზე თუ სხელი-ფეხის, ხალხი ანათ პატრონი-ბა, სურთქამს და საბოლომს ამ ქობის გამჩრეც მავითი. შენდობით თუქცე-თ თუ როდის რა გვემდებება ჩემს საბ-აროლებს; იხიკეთა ხალხი ამ ცუდი ჰაჭურის ვადასკოდა უნდნება ქობი სა-ქარდის ამვე ცული, ვაგუმწინდავი ჰაჭურისაგან და ბინაფი ვაგუმწინ-დამსკელი, დანაშაგებელი ყველა ამე-რების არა ვინ არის; მათსაში ერთად იმის სოფელიც სოფლის მასწავლებ-ლი; ყველანც კი არს მდღელიც; მ-წინა მდღელი... მხ მდღელი? მ-წინა მდღელი ჩვენი სოფლის მდღელი მომეტებულ წაწილად მტერი არ იჩენ-ბა, რომ ვთქვათ, ცეცხად თათის სან-

წყისოსთან . ჩამდენიც უსოვრებლია, ვაუცებარია გლებს-კაცი, მერე მურწერი, ეს ტუტული არ არის, იმდენად მამა მომღვარი მოხარულია, რადან უფ-რო გამბარებია. ან რა ვადასტყვენ-ჩიო ის, რომ დესკა უსო თათის კად-ენითა, ვანათლებით, ზეგობარა, რჩე-მუნებებით, სცვას თითქმის იმვე წყრ-ბილები, იმვე ვარკობის კამჩურ რაზე-და ჩვენი ვარკობებს; მხოლოდ ჩვენი სოფლის მდღელი მტერი იმითია, რომ ხუტურის კოტხე იყოს, ხალხში მო-ხუტურისა, ორჯეც-სამჯერ კოტქში ხე-ბოლია და ჩამე-რეც უსწავლია.

მერი ვიკვების ვე ჩვენი ერთათ-ერთი სასულიტოო სიმხინარია კაცის შეი-ღლებს, ეტყა.

(გვირგვინები)

